

Titus

¹ Yih khat Paulus kī taraf se hai jo Allāh kā kḥādīm aur Īsā Masīh kā rasūl hai.

Mujhe chun kar bhejā gayā tāki main imān lāne aur kḥudātars zindagī kī sachchāi jān lene meñ Allāh ke chune hue logoñ kī madad karūñ.

² Kyonki us se unheñ abadī zindagī kī ummīd dilāi jāti hai, aisī zindagī kī jis kā wādā Allāh ne duniyā ke zamānoñ se peshtar hī kiyā thā. Aur wuh jhūt nahīn boltā. ³ Apne muqarrarā waqt par Allāh ne apne kalām kā elān karke use zāhir kar diyā. Yih elān mere sapurd kiyā gayā hai aur main ise hamāre Najātdahindā Allāh ke hukm ke mutābiq sunātā hūñ.

⁴ Main Titus ko likh rahā hūñ jo hamāre mushtarakā imān ke mutābiq merā haqīqī beṭā hai.

Kḥudā Bāp aur hamārā Najātdahindā Masīh Īsā āp ko fazl aur salāmatī atā karen.

Krete meñ Titus kī Kḥidmat

⁵ Main ne āp ko Krete meñ is lie chhoṛā thā ki āp wuh kamiyān durust karen jo ab tak rah gaī thīn. Yih bhī ek maqsad thā ki āp har shahr kī jamāt meñ buzurg muqarrar karen, jis tarah main ne āp ko kahā thā. ⁶ Buzurg be'ilzām ho. Us kī sirf ek biwī ho. Us ke bachche imāndār hoñ aur log un par aiyāsh yā sarkash hone kā ilzām na lagā sakeñ. ⁷ Nigarān ko to Allāh kā gharānā sañbhālne kī zimmedārī dī gaī hai, is lie lāzīm hai ki wuh be'ilzām ho. Wuh kḥudsar, gḥusilā,

sharābī, laṛākā yā lālchī na ho. ⁸ Is ke bajāe wuh mehmān-nawāz ho aur sab achchhī chīzoñ se pyār karne wālā ho. Wuh samajhdār, rāstbāz aur muḡaddas ho. Wuh apne āp par qābū rakh sake. ⁹ Wuh us kalām ke sāth liptā rahe jo qābil-e-etamād aur hamārī tālīm ke mutābiq hai. Kyoñki is tarah hī wuh sehhatbaksh tālīm de kar dūsroñ kī hauslā-afzāi kar sakegā aur muḡhālafat karne wāloñ ko samjhā bhī sakegā.

¹⁰ Bāt yih hai ki bahut-se aise log haiñ jo sarkash haiñ, jo fuzūl bāteñ karke dūsroñ ko dhokā dete haiñ. Yih bāt ḡhāskar un par sādiq ātī hai jo Yahūdiyoñ meñ se haiñ. ¹¹ Lāzim hai ki unheñ chup karā diyā jāe, kyoñki yih lālch meñ ā kar kāi logoñ ke pūre ghar apnī ḡhalat tālīm se ḡharāb kar rahe haiñ. ¹² Un ke apne ek nabī ne kahā hai, “Krete ke bāshinde hameshā jhūṭ bolne wāle, wahshī jānwar aur sust peṭū hote haiñ.” ¹³ Us kī yih gawāhī durust hai. Is wajah se lāzim hai ki āp unheñ saḡhtī se samjhāeñ tāki un kā īmān sehhatmand rahe ¹⁴ aur wuh Yahūdī farzī kahāniyoñ yā un insānoñ ke ahkām par dhyān na deñ jo sachchāi se haṭ gae haiñ. ¹⁵ Jo log pāk-sāf haiñ un ke lie sab kuchh pāk hai. Lekin jo nāpāk aur īmān se ḡhālī haiñ un ke lie kuchh bhī pāk nahīñ hotā balki un kā zahan aur un kā zamīr donoñ nāpāk ho gae haiñ. ¹⁶ Yih Allāh ko jānane kā dāwā to karte haiñ, lekin un kī harkateñ is bāt kā inkār kartī haiñ. Yih ghinaune, nāfarmān aur koī bhī achchhā kām karne ke qābil nahīñ haiñ.

2

Sehhatbaḡhsh Tālīm

¹ Lekin āp wuh kuchh sunāēn jo sehhatbaḡhsh tālīm se mutābiqat rakhtā hai. ² Buzurg mardoñ ko batā denā ki wuh hoshmand, sharīf aur samajhdār hoñ. Un kā īmān, muhabbat aur sābitqadmī sehhatmand hoñ.

³ Isī tarah buzurg ḡhawātīn ko hidāyat denā ki wuh muḡaddasīn kī-sī zindagī guzāreñ. Na wuh tohmat lagāēn na sharāb kī ḡhulām hoñ. Is ke bajāe wuh achchhī tālīm dene ke lāyḡ hoñ ⁴ tāki wuh jawān auratoñ ko samajhdār zindagī guzārne kī tarbiyat de sakeñ, ki wuh apne shauharoñ aur bachchoñ se muhabbat rakheñ, ⁵ ki wuh samajhdār * aur muḡaddas hoñ, ki wuh ghar ke farāyz adā karne meñ lagī raheñ, ki wuh nek hoñ, ki wuh apne shauharoñ ke tābe raheñ. Agar wuh aisī zindagī guzāreñ to wuh dūsroñ ko Allāh ke kalām par kufr bakne kā mauḡā farāham nahīn kareñgī.

⁶ Isī tarah jawān ādmiyoñ kī hauslā-afzāi kareñ ki wuh har lihāz se samajhdār zindagī guzāreñ. ⁷ Āp ḡhud nek kām karne meñ un ke lie namūnā baneñ. Tālīm dete waḡt āp kī ḡhulūdīlī, sharāfat ⁸ aur alfāz kī be'īlzām sehhat sāf nazar āe. Phīr āp ke muḡhālīf sharmindā ho jāeñge, kyoñki wuh hamāre bāre meñ koī burī bāt nahīn kah sakeñge.

⁹ ḡhulāmoñ ko kah denā ki wuh har lihāz se apne mālikoñ ke tābe raheñ. Wuh unheñ pasand āeñ, bahs-mubāhasā kie baḡhair un kī

* **2:5** Yūnānī lafz meñ zabt-e-nafs kā unsur bhī pāyā jātā hai.

bāt māneñ ¹⁰ aur un kī chīzeñ chorī na karen balki sābit karen ki un par har tarah kā etamād kiyā jā saktā hai. Kyoñki is tarīqe se wuh hamāre Najātdahindā Allāh ke bāre meñ tālīm ko har tarah se dilkash banā deñge.

¹¹ Kyoñki Allāh kā najātbaḥshsh fazl tamām insānoñ par zāhir huā hai. ¹² Aur yih fazl hameñ tarbiyat de kar is qābil banā detā hai ki ham bedīnī aur duniyāwī ḳhāhishāt kā inkār karke is duniyā meñ samajhdār, rāstbāz aur ḳhudātars zindagī guzār sakeñ. ¹³ Sāth sāth yih tarbiyat us mubāarak din kā intazār karne meñ hamārī madad kartī hai jis kī ummīd ham rakhte haiñ aur jab hamāre azīm Ḳhudā aur Najātdahindā Īsā Masīh kā jalāl zāhir ho jāegā. ¹⁴ Kyoñki Masīh ne hamāre lie apnī jān de dī tāki fidyā de kar hameñ har tarah kī bedīnī se chhuṛā kar apne lie ek pāk aur maḳhsūs qaum banāe jo nek kām karne meñ sargarm ho.

¹⁵ Inhīn bātoñ kī tālīm de kar pūre iḳhtiyār ke sāth logoñ ko samjhāeñ aur un kī islāh karen. Koī bhī āp ko haqīr na jāne.

3

Masīhī Kirdār

¹ Unheñ yād dilānā ki wuh hukmrānoñ aur iḳhtiyār wāloñ ke tābe aur farmānbardār raheñ. Wuh har nek kām karne ke lie taiyār raheñ, ² kisi par tohmat na lagāeñ, amnpasand aur narmdil hoñ aur tamām logoñ ke sāth narmmizājī se pesh āeñ. ³ Kyoñki ek waqt thā jab ham bhī nāsamajh, nāfarmān aur sahīh rāh se bhaṭke

hue the. Us waqt ham kaī tarah kī shahwa-ton aur ghalat khāhishon kī ghulāmī meñ the. Ham bure kāmōñ aur hasad karne meñ zindagī guzarte the. Dūsre ham se nafrat karte the aur ham bhī un se nafrat karte the. ⁴ Lekin jab hamāre Najātdahindā Allāh kī mehrbānī aur muhabbat zāhir huī ⁵ to us ne hameñ bachāyā. Yih nahīñ ki ham ne rāst kām karne ke bāis najāt hāsil kī balki us ke rahm hī ne hameñ Rūhul-quds ke wasīle se bachāyā jis ne hameñ dho kar nae sire se janm diyā aur naī zindagī atā kī. ⁶ Allāh ne apne is Rūh ko baṛī faiyāzī se hamāre Najātdahindā Isā Masīh ke wasīle se ham par unḍel diyā ⁷ tāki hameñ us ke fazl se rāstbāz qarār diyā jāe aur ham us abadī zindagī ke wāris ban jāeñ jis kī ummīd ham rakhte haiñ. ⁸ Is bāt par pūrā etamād kiyā jā saktā hai.

Main chāhtā hūñ ki āp in bāton par khās zor deñ tāki jo Allāh par imān lāe haiñ wuh dhyān se nek kām karne meñ lage raheñ. Yih bāteñ sab ke lie achchhī aur mufīd haiñ. ⁹ Lekin behūdā bahsoñ, nasabnāmoñ, jhagoñ aur shariyat ke bāre meñ tanāzoñ se bāz raheñ, kyonki aisā karnā befāydā aur fuzūl hai. ¹⁰ Jo shaḁhs pāṛṭibāz hai use do bār samjhāeñ. Agar wuh is ke bād bhī na māne to use rifāqat se khārij kareñ. ¹¹ Kyonki āp ko patā hogā ki aisā shaḁhs ghalat rāh par hai aur gunāh meñ phañsā huā hotā hai. Us ne apnī harkaton se apne āp ko mujrim thahrāyā hai. ¹²

Ākhirī Hidāyāt

Jab main Artimās yā Tuḡhikus ko āp ke pās bhej dūngā to mere pās āne meñ jaldī karen. Main Nīkupulis Shahr meñ hūn, kyonki main ne faislā kar liyā hai ki sardiyoñ kā mausam yahāñ guzārūñ. ¹³ Jab Zenās wakīl aur Apullos safr kī taiyāriyāñ kar rahe haiñ to un kī madad karen. Ḳhayāl rakheñ ki un kī har zarūrat pūrī kī jāe. ¹⁴ Lāzim hai ki hamāre log nek kām karne meñ lage rahnā sīkheñ, ḳhāskar jahāñ bahut zarūrat hai, aisā na ho ki āḳhirkār wuh bephal nikleñ. ¹⁵ Sab jo mere sāth haiñ āp ko salām kahte haiñ. Unheñ merā salām denā jo īmān meñ ham se muhabbat rakhte haiñ.

Allāh kā fazl āp sab ke sāth hotā rahe.

Kitab-i Muqaddas
The Holy Bible in Urdu, Urdu Geo Version, Roman
Script

copyright © 2019 Urdu Geo Version

Language: (Urdu)

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-Noncommercial-No Derivatives license 4.0.

You may share and redistribute this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

You do not sell this work for a profit.

You do not change any of the words or punctuation of the Scriptures. Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

2023-11-30

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 22 Feb 2024 from source files dated 13 Dec 2023

123ff8cb-27b3-5817-a02a-22e67145fd30